

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200852
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125200852.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. O. XXX/X, XXX XX G. L. E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1450 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 17.04.2025 č. k. 9Csp/12/2025-78 takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.
- Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500 € a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 5 posledná veta z. č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 09.06.2013, § 3 ods. 5 posledná veta z. č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 10.06.2013, § 53 ods. 1 z. č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1 písm. e) z. č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa návrhom na začatie konania o primerané finančné zadostučinenie domáhala, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.450 eur a taktiež aby súd zaviazal žalovaného na povinnosť nahradiť jej trovy konania. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatnila z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že v základnom konaní, t. j. v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp/147/2024, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky o určení ôsmych neprijateľných zmluvných podmienok v celom rozsahu úspešná.

4. OS Prešov rozsudkom č.k. 11Csp/147/2024 - 64 zo dňa 13.12.2024 rozhodol, cit.: „I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 4 Hlavy 6. Podmienky splácania úveru, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo

ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 1 Hlavy 7. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, v znení: „Klient a spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru, a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z ÚZ. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 2 Hlavy 7. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, v znení: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia ÚZ a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala o prvý raz plynúť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 5 Hlavy 9. Vernostné identifikačné číslo, v znení: „Spoločnosť a klient v súlade s ustanovením § 262 odseku 1 Obchodného zákonníka v nadväznosti na obchodno právny vzťah vyplývajúci z ÚZ vzájomnou dohodou určili že záväzkový vzťah, ktorého predmetom je VIČ podľa ÚZ a tejto hlavy ÚP, sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 1 Hlavy 13. Záverečné ustanovenia, v znení: „V prípade, ak dôjde k zmene údajov uvedených v ÚZ, v zabezpečovacích dokumentoch, príp. v iných dokumentoch súvisiacich s ÚZ, je túto skutočnosť klient povinný spoločnosti ihneď písomne oznámiť. Klient je taktiež povinný spoločnosti bez zbytočného odkladu písomne oznamovať akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť plniť záväzky z ÚZ riadne a včas. Klient je najmä povinný vždy bez zbytočného odkladu písomne oznámiť spoločnosti zmenu svojho zamestnávateľa či ukončenie pracovného pomeru. Pokiaľ tak neurobí do 15 dní od vzniku zmeny, je spoločnosť oprávnená požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 16,60 EUR/500,- SKK.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 4 Hlavy 13. Záverečné ustanovenia, v časti, v znení: „V prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo jej časti dlhšie ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 4 Hlavy 13. Záverečné ustanovenia, v znení: „Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,- EUR/120,50 SKK v prípade prvej upomienky a 12,- EUR/361,51 SKK v prípade druhej a ďalšej upomienky. Upomienku

je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX v § 5 Hlavy 13. Záverečné ustanovenia, v časti, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 6 mesiacov, je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že v základnom konaní zo strany žalobkyne došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa netvrdila, že jej z neprijateľných zmluvných podmienok vznikla ujma alebo že žalovaný na jej úkor získal finančnú výhodu. Žalobkyňa mala uľahčenú úlohu, keďže zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosti sa domáhala boli už v obdobných typových zmluvách za neprijateľné opakovane judikované a jej neprijateľnosť žalovaný uznal. Súd primerané finančné zadosťučinenie chápe ako dovŕšenie nápravy vadného stavu, ktorého základom však bol úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, ktorého sa zúčastnil ako žalobca alebo žalovaný. Potom primerané finančné zadosťučinenie po úspechu v tzv. základnom konaní mu má navyše uhradiť „určitý“ diskomfort spôsobený súdnym konaním (či už vyhľadávanie občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa alebo advokáta, alebo účasť na súde a pod., keďže tento čas mohol využiť inak). Ďalej súd uviedol, že v tomto type konania je možná aj určitá paušalizácia náhrad, aby sa nepriznávali len symbolické sumy bez hospodárskeho významu (ale ako výsledok zaťažovania súdneho systému žalobami o bagatelné sumy) alebo sumy premrštené, vedúce k obohacovaniu spotrebiteľov. Za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v bodoch III., IV., V., VI., VII. a VIII. rozsudku v základnom konaní priznal súd ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 6 x 50 €. Tieto zmluvné podmienky týkajúce sa predĺženia premlčacej lehoty (III.), použitia Obchodného zákonníka pre vzťah z vernostného identifikačného čísla (IV.), porušenia povinnosti nahlásenia zmeny údajov sankcionovaného zmluvnou pokutou 16,60 € (V.), zmluvnej pokuty 8% z čiastky splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania (VI.), poplatku za upomienku 4 €, resp. 12 € (VII.) a zmluvnej pokuty 5% pri omeškaní so splátkou úveru viac ako 6 mesiacov (VIII.) považuje súd z hľadiska možnosti „ich ublíženia“ spotrebiteľovi za „podpriemerne“ závažné, vyžadujúce odškodnenie pod sumu 100 €. Preto súd priznal primerané finančné zadosťučinenie za každú vyššie uvedenú neprijateľnú zmluvnú podmienku 6 x 50 €.

Za zmluvné podmienky uvedené v bodoch I. - možnosť považovať splátku za nezaplatenú pre uvedenie nesprávneho variabilného symbolu (a pristúpiť napr. k účtovaniu zmluvných pokút, úrokov z omeškania a pod.) a II. dohoda o zrážkach zo mzdy (umožňujúca siahnuť na mzdu dlžníka bez súdnej kontroly) priznal súd ako primerané finančné zadosťučinenie základnú sumu 2 x 100 €.

Celkom priznané primerané finančné zadosťučinenia tak dosahuje sumu 500 €.

6. Pokiaľ ide o námietku šikanózneho výkonu práva žalobcom, s touto sa súd nestotožnil zdôrazňujúc, že zneužitím práva sa rozumie situácia, ak by účelom výkonu práva nebola realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Šikanózný výkon práva sa musí vždy preukázať a dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto je takýmto výkonom práva poškodený.

Konanie žalobcu, ktorý uspel v základnom konaní, spočívajúce v podaní tejto žaloby nepovažoval súd za zneužitie práva. Naopak, ak žalovaný vediac o výsledku základného konania nekontaktoval žalobcu za účelom odškodnenia, potom podanie žaloby žalobcom o primerané finančné zadosťučinenie je logickým krokom pre zavŕšenie ochrany pri porušení práva, ktoré spôsobil žalovaný. V rámci právnej argumentácie súd poukázal na rozsudok SdEÚ vo veci C - 35/22, podľa ktorého, cit.:

„Napokon spotrebiteľovi, ktorý uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, nemožno vytýkať, že sa obrátil na príslušný vnútroštátny súd s cieľom uplatniť práva, ktoré mu zaručuje smernica 93/13, v prípade nečinnosti dotknutého predajcu alebo dodávateľa napriek konštatovaniu nekalej povahy podobných podmienok ustálenou vnútroštátnou judikatúrou, ktorá mala tohto predajcu alebo dodávateľa podnietiť k tomu, aby sa z vlastnej iniciatívy obrátil na tohto spotrebiteľa a čo najskôr odstránil účinky tejto nekalej podmienky.“

V rámci právnej argumentácie súd prvej inštancie poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo spojenej veci C-776/19 až C-782/19, rozsudok SD EÚ č. C-321/22, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 127/2017.

7. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 251, § 255 ods. 1, § 257 CSP. V konaní išlo o nárok, ktorého výška závisela od úvahy súdu a vtedy je žalobca úspešný, ak je úspešný v základe nároku. Žalobkyni preto patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktorá výška sa bude odvíjať od priznanej sumy.

8. Proti rozsudku, proti výrokom I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal žalovanému náhradu trov konania. Predpokladom, aby súd mohol priznať primerané finančné zadosťučinenie je, že spotrebiteľove práva a povinnosti sú porušené a sám vyvíja iniciatívu, ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 11Csp/147/2024 bolo výlučne vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok po deviatich rokoch od ukončenia zmluvy. Žalobca, ktorý dobrovoľne na základe vlastnej iniciatívy požiadal o úver vo výške 860,19 eur v roku 2009 a tento splatil v roku 2016, podáva žalobu o primerané finančné zadosťučinenie za úverové podmienky, ktoré žalobcovi žiadnu ujmu nespôsobili. Tento postup nesvedčí poctivému spotrebiteľovi, ktorý ak by pociťoval akúkoľvek ujmu z úverovej zmluvy, nečakal by s jej žalovaním deväť rokov. Naopak, konanie žalobcu sa v tomto kontexte javí ako účelové, zamerané na využitie inštitútu slúžiacemu ochrane reálne poškodeného spotrebiteľa na svoje majetkové obohatenie sa. Pri priznaní takto umelo navýšeného primeraného finančného zadosťučinenia (s tendenciou žalovať čo možno najviac neprijateľných zmluvných podmienok), by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Navyiac žalobca nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia riadne nezdôvodnil (odôvodnenie je všeobecného charakteru, ktoré sa dá teoreticky použiť na akéhokoľvek spotrebiteľa domáhajúceho sa svojim práv), žalobca sa nevyjadril, aká ujma mu vznikla, okrem uvedenia sumy v podstate neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých by súd mohol objektívne posúdiť ujmu žalobcu. Aj keby žalobca bol v celom konaní úspešný a bolo by preukázané porušovanie práv spotrebiteľa žalovaným, to ešte automaticky neznamená priznávanie finančného zadosťučinenia. Žalovanému nie je zrejmé k akému poškodeniu práv spotrebiteľa dochádza v prípadoch, kedy súd by hodnotil neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré neboli voči spotrebiteľovi nikdy aplikované. Predstavuje to pre spotrebiteľa výlučne výhodu v súvislosti s možnosťou domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. V tomto momente však je potrebný zásah súdu a aplikácia kritéria primeranosti, ktoré vo svojich praktických dôsledkoch znamená, že bude vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil výšku finančného zadosťučinenia. Priznaná výška finančného zadosťučinenia nemôže byť ponechaná na subjektívnu predstavu spotrebiteľa, ale musí byť výsledkom objektívnych parametrov majúcich význam pre záver o primeranosti relatívnej satisfakcie. Žalovaný má za to, že prvostupňový súd v danom prípade nesprávne a nedostatočne posúdil okruh okolností predmetnej úverovej zmluvy v kontexte žalovaných neprijateľných zmluvných podmienok a ich údajného dopadu na žalobcu, ktoré začal pociťovať deväť rokov od realizácie poslednej úhrady. V konaní je nevyhnutným skúmať najmä hľadisko primeranosti uplatneného nároku a žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Preto vyplatenie priznanej sumy 500 eur považuje odvolateľ za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarca primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobcu požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluvy a žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku voči nemu neaplikoval. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia osobitne v horibilnej výške požadovanej žalobcom. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/36/2020, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/33/2021 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/8/2022.

9. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s argumentáciou žalovaného uvádzanou v odvolaní a má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Skutočnosť, že právne závery učené v rozhodnutí súdu nekorešponujú predstavám žalovaného, ešte sama o sebe nemôže založiť jeho arbitrárnosť. Výsledky a závery vyplývajúce zo základného konania preukazovali, že žalobkyňa bola v základnom konaní plne úspešná. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur je primerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50.000 eur), ktoré podľa z. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo z. č.

747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/46/2024, ktorý priznal sumu 150 eur za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ďalej poukázala na rozhodnutia, v ktorých sudy priznali až 300 eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku; ide o rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 24Csp/101/2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/22/2024, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-2Csp/26/2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/28/2024. navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný vo svojej replike zo dňa 02.06.2025 uviedol, že žalobkyňa nepreukázala ani nedokázala v čom pociťovala poškodenie svojich práv v základnom konaní. V prejednávanom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobcovi úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy zaplatiť úroky. Aký by malo zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodržiaval všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný výlučne on sám a nie žalobca ako klient. Poukázal na rozsiahlu judikatúru, kedy sudy uplatňiac voľnú úvahu pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia priznávajú sumy vo výške 100 eur, resp. vo výške nepresahujúcej 300 eur. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/32/2020, sp. zn. 9CoCsp/60/2022, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/21/2023.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Sudy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu porušenia jej práv ako spotrebiteľky a povinnosti žalovaného ako veriteľa v súvislosti so záväzkom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Svoj nárok založila na právoplatnom rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/147/2024 zo dňa 13.12.2024, v ktorom konaní súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu spotrebiteľských práv zmluvou uzatvorenou medzi stranami sporu č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2009 (č. l. 4 - 11 spisu).

19. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní 11Csp/147/2024 (ďalej aj v základnom konaní) úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv, čím bola splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. Nemožno mať pochybnosti o tom, že v súdnej veci bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Tvrdenie o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.12.2024 č. k. 11Csp/147/2024-64, právoplatný 03.01.2025, v ktorom bola žalobkyňa voči žalovanému úspešná o určenie k ôsmym v základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam.

20. Podľa rozhodnutia NS SR, sp. zn. 7Cdo/92/2021 z 30.06.2022: „Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu“.

21. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva teda na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

22. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia

práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

23. Za stavu, kedy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.12.2024 sp. zn. 11Csp/147/2024 došlo k vyhovneniu žaloby žalobkyne v celom rozsahu v dôsledku prijatých záverov, že zmluvné podmienky uvedené v bodoch I. až VIII. rozsudku sú neprijateľné, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný. Bol preto naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

24. Z hľadiska výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva vo voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť ale svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušených práv a povinností z okolností tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného, okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, čo viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

25. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

26. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd tieto sumy určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, kedy súd prvej inštancie správne považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v základnom konaní v bodoch I. až VIII. rozsudku, keď za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v bodoch III., IV., V., VI., VII. a VIII. súd priznal ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 6 x 50 eur, nakoľko tieto zmluvné podmienky týkajúce sa predĺženia premlčacej lehoty (III.) použitia Obchodného zákonníka pre vzťah z vernostného identifikačného čísla (IV.), porušenia povinnosti nahlásenia zmeny údajov sankcionovaného zmluvnou pokutou 16,60 eura (V.), zmluvnej pokuty 8 % z čiastky splátky, ktorou sa dlžník dostal do omeškania (VI.), poplatku za upomienku 4 eur, resp. 12 eur (VII.) a zmluvnej pokuty 5 % pri omeškaní so splátkou úveru viac ako šesť mesiacov (VIII.), považoval z hľadiska možnosti „ich ublíženia“ spotrebiteľovi za závažné, vyžadujúce odškodnenie po 50 eur za každú vyššie uvedenú zmluvnú podmienku.

27. Za zmluvné podmienky uvedené v bodoch I. rozsudku - možnosť považovať splátku za nezaplatenú pre uvedenie nesprávneho variabilného symbolu (a pristúpiť napr. k účtovaniu zmluvných pokút, úrokov z omeškania a pod.) a II. rozsudku - dohoda o zrážkach zo mzdy umožňujúca siahnuť na mzdu dlžníka bez súdnej kontroly, správne priznal súd ako primerané finančné zadosťučinenie za každú z vyššie uvedených zmluvných podmienok sumu 200 eur (2 x po 100 eur).

28. Je zrejmé, že žalobkyňa s prihliadnutím na postoj žalovaného v predmetnej veci, v ktorom žalovaný spochybňoval dôvodnosť podanej žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená stavu právnej neistoty a ešte stále je až do právoplatného skončenia uvedeného konania.

29. V dôsledku konania žalovaného bola žalobkyňa nielenže vystavená bezprostredne hroziacej majetkovej ujmy, nad rámec uvedeného bola nútená chrániť svoje práva súdnou cestou. Súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá jej vznikla, nakoľko zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Žalobkyňa sa v

tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia s cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

30. Odvolací súd konštatuje, že za daného stavu vzhľadom na vyššie uvedené, keď došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde v základnom konaní, sa priznanie finančného zadosťučinenia javí ako dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne (určenie ôsmich neprijateľných zmluvných podmienok) je suma 500 eur, tak ako ju ustálil súd prvej inštancie, dostatočná a vo vzťahu k žalobkyňi ako spotrebiteľke nepredstavuje nepodstatné a neprimerané obohacovanie sa.

31. Súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol aj o trovách konania, keď výrok o trovách konania aj správne odôvodnil v bodoch 14, 14.1 odôvodnenia rozsudku. Na uvedené odôvodnenie odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalobkyňi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).